

ТЕКСТ СТАТТІ ТУТ

**Бейліс Вольф Менделевич**

15 лютого 2001 р. пішов з життя Вольф Менделевич Бейліс, відомий учений, один з провідних українських арабістів, професор, доктор історичних наук.

В. М. Бейліс народився 24 березня 1923 р. у м. Василькові Київської області. В 1940—1950 рр. навчався на історичному факультеті Київського державного університету. З 1941 по 1946 рр. перебував в армії, воював на фронті. Чотири рази поранений, відзначений урядовими нагородами.

Після закінчення університету протягом 1950—1964 рр. працював у Чорнобильській середній школі, одночасно займаючись науковими дослідженнями. В 1963 р. захистив кандидатську дисертацію з арабістики.

З вересня 1964 р. і до останніх днів життя В. М. Бейліс працював у Луганському державному педагогічному університеті. Тут він став доктором історичних наук. У 1978 р. отримав звання професора по кафедрі загальної історії. Вольф Менделевич був улюбленим викладачем студентів. Його ерудиція, талант блискучого лектора, справжня інтелігентність, принциповість у поєднанні з доброзичливістю привертала до нього всіх, кому хотілося в нього вчитися.

Протягом 1978—1989 рр. В. М. Бейліс очолював кафедру загальної історії й багато зробив для її розвитку. Під його керівництвом з 1979 р. плідно почала працювати аспірантура, були встановлені творчі зв'язки з провідними науковими центрами сходознавства колишнього Радянського Союзу. Як провідний науковець він брав участь у всесоюзних конференціях сходознавців; енциклопедії містять його численні статті. Загалом ученим було опубліковано понад 100 наукових праць.

У 1970 р. В. М. Бейліс здійснив видання в московському видавництві “Наука” арабського тексту з дослідженнями і покажчиками оповідань, листів та віршів письменника і політичного діяча XII ст. Мас’уда ібн Намдара за унікальним паризьким рукописом. Це видання вийшло в серії “Памятники письменности Востока”. У цій же серії, яка вважається одним з найбільших досягнень сходознавства колишнього СРСР та Росії й дістала високу оцінку у світовій науці, за його редакцією арабського тексту та російських перекладів вийшли з друку книги аз-Захраві “Трактат о хирургии и инструментах” (1983), ан-Насаві “Жизнеописание султана Джалал ад-Дина Манкбурны” (1996).

Визнанням наукових заслуг Вольфа Менделевича було його включення до складу вченої ради Інституту сходознавства НАН України і редколегії журналу цього інституту “Східний світ”. Він був загальновизнаним науковим авторитетом в Інституті сходознавства та Інституті загальної історії Російської АН, у наукових колах США, Канади, Азербайджану, Грузії, Польщі, Чехії.

У його житті були радощі великих наукових досягнень, повага й визнання в науковому світі, сердечна любов і пошана з боку колег і студентів. Але він завжди залишався скромною, відкритою для всіх людиною. Вольф Менделевич щиро допомагав колегам — науковцям. У цьому сутність школи справжнього вченого, професора, добре знаної в усьому світі.